

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 224 – Zondag 7 juli 2024 – 14de zondag door het jaar

Welkom!

Twee weken geleden hoorden we in het Evangelie over de angst, die om de harten van de Apostelen geslagen was, tijdens de storm op het meer. De Heer was verbaasd over hun kleingelovigheid. Vorige week zondag hoorden we in een lang Evangelieverhaal over twee bijzondere voorvallen, een genezing en een opwekking. Daarbij hoorden we de Heer beide keren spreken over geloof: “*Dochter uw geloof heeft u gered*” en “*Vrees niet maar blijf geloven*”. In de voorbije zondagen herkennen we dus het geloof en het blijven staan in het geloof als een rode draad. Wat horen we deze 14de zondag? Hoe wordt de lijn verder getrokken rondom het thema geloof? Van harte willen we deze zondag dit punt met elkaar gaan ontdekken én we willen het vieren. Daarom van harte welkom, bij de nieuwsbrief van deze zondag én in de vieringen in de kerken van onze Christoffelparochie.

Gods Woord op de 14de zondag door het jaar

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (6, 1-6).

In die tijd ging Jezus vandaar weg om zich naar zijn vaderstad te begeven en zijn leerlingen gingen met Hem mee. Toen het sabbat was begon Hij te onderrichten in de synagoge. De talrijke toehoorders vroegen verbaasd: „Waar heeft Hij dat vandaan? En wat is dat voor een wijsheid die Hem geschonken is? En wat zijn dat voor wonderen die zijn handen verrichten? Is dat niet de timmerman, de zoon van Maria en de broeder van Jakobus en Jozef en Judas en Simon? „En wonen zijn zusters niet hier bij ons?” En zij namen er aanstoot aan. Maar Jezus sprak tot hen: „Een profeet wordt overal geëerd behalve in zijn eigen stad, bij zijn verwanten en in zijn eigen kring.” Hij kon geen enkel wonder doen, behalve dat Hij een klein aantal zieken genas die Hij de handen oplegde. Hij stond verwonderd over hun ongelooft. Jezus ging rond door de dorpen in de omtrek, waar Hij onderricht gaf.

Ter overweging

Vandaag lezen we weer verder in het Marcus-evangelie. We hebben al gehoord over de gebeurtenissen op de missie-reis van de Heer. Twee zondagen geleden hebben we gehoord over de storm op het meer en vorige week over de opwekking van de

dochter van Jairus en de genezing van de naamloze vrouw (die in de traditie vereenzelvigd wordt met Veronica, die we kennen van de kruiswegstaties). Geloof en het volharden in het geloof vooral bij moeilijkheden stond tot nu toe centraal. Vandaag gaat het ook over geloof, over geloof in Jezus van Nazareth, de Zoon van de levende God. Ook de Heer zelf moest zich even schrap zetten bij het ervaren van de argwanende houding van de oud-dorpsgenoten. Hij kon er ook maar weinig doen, lezen we. Het zal voor de oud-dorpsgenoten van de Heer wel wat raar geweest zijn dat Hij op de bima stond en het Thora-onderrecht gaf. “*Hij is toch één van Maria en Jozef...?*”

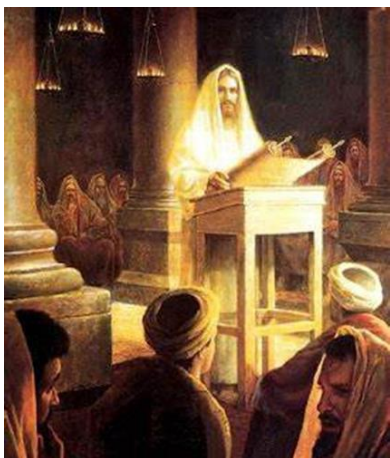
Bima in de Portugese Synagoge te Amsterdam

Toch erkennen de toehoorders Jezus' onderricht wel als wijsheid. Deze gastprediker weet ook wel enige harten te raken. Hier gebeurt bijna hetzelfde als in de synagoge van Jezus' woonplaats Kafarnaüm. Daar waren *de mensen buiten zichzelf van verbazing over zijn leer, want Hij onderrichtte hen niet zoals de schriftgeleerden maar als iemand die gezag bezit* (Vgl. Mc. 1, 21-28). Toch stuitte de Heer in Nazareth vooral op hun ongelooft.

Jammer, toch een gemiste kans! Geloof en vertrouwen zijn niet zomaar gewekt. Het 'komt te voet en gaat te paard' zeggen mensen wel eens. Of moet er echt eerst 'nood aan de man/vrouw' komen, zoals de voorbije twee zondagen, voordat de Heer geloof en vertrouwen mag ontvangen? Alleen als we Hem nodig hebben? Kunnen we echt niet voorbij de menselijke persoon

zien, om te herkennen dat God werkt door middel van mensen? Geloof en vertrouwen zijn inderdaad niet zomaar gewekt. Door oprechte daden die met je woorden overeenstemmen, komen geloof en vertrouwen veelal tot stand. De profeten in het Oude Testament werden gezien als een teken Gods. Hun woorden waren soms scherp, maar hun levenswijze paste daar ook bij. Zij pasten zich doorgaans niet zo nauw aan bij hun leefomgeving. Zij waren ook zichtbaar een teken en daardoor met enige huiver aanvaard ofwel afgewezen en weggestuurd.

Vandaag de dag ligt dit allemaal wat minder helder voor de hand. Daarom moeten we telkens weer voorzichtig zijn. Iedereen kan zomaar wat roepen. Internet staat vol met websites en berichten die het einde van de wereld aankondigen of de wederkomst van de Heer, over verschijningen van Maria met alarmerende boodschappen, en wat al niet meer. Een roeping en zending moet daarom ook wel goed onderzocht worden. Komt die van God of spelen er andere motieven? Priesters en pastorale werkers worden gedurende hun opleiding niet alleen intellectueel gevormd. Zij volgen ook vorming en toerusting via de kerk, die tegelijkertijd hun roeping en zending toetst. Ook bijvoorbeeld lekenvoorgangers krijgen vorming en toerusting voordat zij aan de slag mogen in de vieringen. Niet zomaar iedereen kan de preekstoel of het altaar op! Elisa liep immers ook al een tijd met Elia mee voordat Elisa de profetenmantel kreeg toegeworpen. Samuel woonde al in de tempel bij Eli, die Samuels roeping toetste. De heilige Apostelen hebben van de Heer Jezus hun vorming en toerusting ontvangen voordat zij uitgezonden werden om daarheen te gaan waar de Heer nog wilde gaan.

Kritisch-zijn mag. De toehoorders in de synagoge hadden het wat dit betreft niet helemaal bij het verkeerde eind. Soms moet je ook kritisch zijn, maar dan altijd wel objectief (daadwerkelijk op de inhoud) en niet subjectief (“*We kennen zijn familie, dus...*”, “*Ik mag hem niet, dus...*”). Houdt geen afrekening met

elkaar op basis van persoonlijke motieven. Blokkeer Gods woorden en genadevolle handelen niet door subjectivisme. Dit is wat er verkeerd ging in de synagoge van Nazareth. Mis geen kansen voor jouw geloof, redding, genezing, leven... door geen geloof te hechten aan God en aan zijn dienaren, doordat je alleen maar kijkt naar een subjectief persoon.

Eenvoud en bescheidenheid sieren de mens. Ook in het kader van geloof en vertrouwen. Terughoudendheid en voorzichtigheid in (be)oordelen horen daarbij. Gods wijsheid en wil zijn niet altijd die van ons. Hij kan andere wegen bedoelen dan dat wijzelf voor ogen hadden of voor ons goed of niet goed uitkomt. Laten we proberen altijd open en ontvankelijk te blijven voor wat God geeft en telkens proberen doorzicht te houden op wat Hij wil. Misschien dat we daardoor tot een klein groepje gaan behoren of misschien zelfs zonderlingen zullen worden, maar in de Heer en door de Heer zullen we sterk staan in geloof en leven en zullen een aansprekend teken zijn van Hem, ongeacht wat men over ons zal zeggen, voor de wereld van vandaag.

Gebed

Heer God, Gij hebt uw Zoon gezonden, die ons heeft toegesproken met de kracht van een profeet. Laat niet toe dat wij ongelovig zijn of opstandig. Leer ons de wonderen zien die Hij onder ons verricht en geef ons de moed ook in eigen omgeving te getuigen van zijn boodschap. Geef ons daartoe geloof, hoop en liefde, vrede en vreugde. Dat wij betrouwbaar uw wegen gaan – niet ons eigen wegen – en ons aansluiten bij Hem. Geef ons ook vertrouwen in elkaar. Dat wij samen deze Weg mogen gaan en eens thuis komen bij U. Amen.

Gelukwens!

Dit weekend viert de St. Janskapel in Warns haar 75-jarig bestaan. Van harte willen we vanuit de Christoffelparochie onze medegelovigen rondom de kapel in Warns zegen en geluk toewensen met dit jubileum. Maak er een mooie dag van met elkaar!

Livestream vanuit Sint Nicolaasga

Vrijwel elk weekend wordt de viering vanuit St. Nyk uitgezonden via de livestream op onze website: www.dechristoffel.nl.

Zou u zo goed willen zijn deze Nieuwbrief rond te delen met wie hem niet kan ontvangen of wie geïnteresseerd is in ons katholieke geloof en onze parochie, met wie zoeken naar zin, hoop en vrede en vreugde in hun leven. Wij wensen u een mooie en gezegende zondag toe. Graag tot ziens!

*Mede namen pastor Annie Schothorst-Vos,
pastoor John De Zwart*

Voor de kinderen

In het Evangelieverhaal van deze zondag zit het de Heer niet zo mee. Hij komt in Nazareth, de plaats waar Hij is opgegroeid. Je zou verwachten dat de mensen het leuk zouden vinden dat Jezus bij hen komt. In de synagoge zijn ze samengekomen om de Sabbat te vieren. Jezus neemt het woord en geeft uitleg bij de lezingen uit de Heilige Schrift. Het is best mooi en goed wat Hij zegt, maar sommigen zeggen “Wie denkt Hij wel dat Hij is?”, “We kennen Hem nog wel van vroeger!” Jezus had nooit iets verkeerd gedaan, maar toch. Hij kon in Nazareth niet veel goeds doen. Ze gaven Hem geen geloof en vertrouwen. Soms kun je maar kleine dingen doen, omdat anderen je geen ruimte geven om nog meer te doen. Dat ene kleine dat je wel kunt doen is daarom ook extra belangrijk. Hieronder vind je vier kleine bloemen, om mooi in te kleuren, uit te knippen en daarna weg te geven aan iemand anders. Iets kleins, maar dat vast en zeker grote vreugde brengt als iemand die van jou krijgt. Laten we bidden dat we voor elkaar altijd goed en liefdevol zijn en elkaar ruimte geven om het goede en het mooie aan elkaar te laten zien. Ik wens je een fleurige en mooie zondag!

